



# DZIENNIK URZĘDOWY

## WOJEWÓDZTWA ZACHODNIOPOMORSKIEGO

Szczecin, dnia wtorek, 6 grudnia 2022 r.

Poz. 5355

**UCHWAŁA NR XXVII.88.K.2022**

**KOLEGIUM REGIONALNEJ IZBY OBRACHUNKOWEJ W SZCZECINIE**

z dnia 23 listopada 2022 r.

**w sprawie stwierdzenia nieważności części Uchwały nr LV/377/2022 Rady Miejskiej w Sianowie z dnia 26 października 2022 r. w sprawie opłaty miejscowej**

Na podstawie art. 91 ust. 1 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (Dz. U. z 2022 r. poz. 559 ze zm.) oraz art. 11 ust. 1 pkt 5 w zw. z art. 18 ust. 1 pkt 1 ustawy z dnia 7 października 1992 r. o regionalnych izbach obrachunkowych (Dz. U. z 2022 r. poz. 1668) Kolegium Regionalnej Izby Obrachunkowej w Szczecinie uchwala, co następuje:

§1.	Stwierdza się nieważność § 5 uchwały Nr LV/377/2022 Rady Miejskiej w Sianowie z dnia 26 października 2022 r. w sprawie opłaty miejscowej
§2.	Uchwała wchodzi w życie z dniem podjęcia.

### **Uzasadnienie**

Uchwała Nr LV/377/2022 Rady Miejskiej w Sianowie z dnia 26 października 2022 r. w sprawie opłaty miejscowej – przekazana do Regionalnej Izby Obrachunkowej w Szczecinie w dniu 28 października br. – została objęta postępowaniem nadzorczym na podstawie art. 11 ust. 1 pkt 5 ustawy o regionalnych izbach obrachunkowych, zgodnie z którym właściwość rzeczowa regionalnych izb obrachunkowych obejmuje uchwały i zarządzenia podejmowane przez organy jednostek samorządu terytorialnego w sprawach podatków i opłat lokalnych, do których mają zastosowanie przepisy ustawy Ordynacja podatkowa.

We wstępnej ocenie Kolegium przedmiotowa uchwała budziła wątpliwości co do zgodności z art. 17 ust. 1 i art. 19 pkt 1-2 ustawy z dnia 12 stycznia 1991 r. o podatkach i opłatach lokalnych (Dz.U. z 2022 r. poz. 1452, ze zm.), w zakresie w jakim na mocy § 5 nałożono na inkasentów obowiązek pobierania opłaty miejscowej „na kwitariusz przychodowy pobrany z Urzędu Gminy i Miasta w Sianowie”. Ze wskazanych powyżej norm kompetencyjnych wyznaczających zakres umocowania organu stanowiącego jednostki samorządu terytorialnego na gruncie tej opłaty nie wynika uprawnienie do wskazywania w uchwale rodzaju dokumentu (podstawy poboru) opłaty miejscowej.

W związku z powyższym, wszczęto postępowanie w sprawie stwierdzenia nieważności przedmiotowej uchwały w całości lub w części, a o wszczętym postępowaniu powiadomiono Przewodniczącego Rady Miejskiej w Sianowie pismem z dnia 16 listopada 2022 r. (znak: K.420.36.2022). W treści pisma wskazano, że w posiedzeniu Kolegium Izby w dniu 23 listopada 2022 r. ma prawo uczestniczyć upoważniony przedstawiciel podmiotu, którego

sprawa jest rozpatrywana, a do czasu zakończenia wszczętego postępowania przysługuje prawo wnoszenia wyjaśnień.

Kolegium Izby ostatecznie zbadało wymienioną uchwałę na posiedzeniu w dniu 23 listopada br. W posiedzeniu Kolegium nie uczestniczyli przedstawiciele jednostki, która nie skorzystała także z prawa do przedstawienia w formie pisemnej stanowiska w przedmiotowej sprawie objętej postępowaniem nadzorczym. W dniu 21 listopada 2022 r. w wpływło do Izby pismo o numerze BR000400006.2022, w którym Przewodniczący Rady Miejskiej zadeklarował podjęcie w dniu 23 listopada br. uchwały naprawczej przez organ stanowiący jednostki samorządu terytorialnego – do czego ostatecznie nie doszło.

Kolegium Izby zważyło, co następuje.

Uchwała Nr LV/377/2022 Rady Miejskiej w Sianowie z dnia 26 października 2022 r. w sprawie opłaty miejscowej w sposób istotny narusza przepisy powszechnie obowiązującego prawa, co implikuje stwierdzenie jej nieważności we wskazanej w sentencji części.

Na wstępie wskazać należy, że zgodnie z art. 167 i art. 168 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 2 kwietnia 1997 r. (Dz.U. z 1997 r., Nr 78, poz. 483 ze zm.) gmina jako jednostka samorządu terytorialnego posiada zagwarantowaną konstytucyjnie samodzielność finansową oraz prawo do ustalania wysokości podatków i opłat lokalnych w zakresie określonym w ustawie. Zakres kompetencji organów jednostek samorządu terytorialnego wyznacza zasada praworządności wynikająca z art. 7 ustawy zasadniczej, zgodnie z którą „organy władzy publicznej działają na podstawie i w granicach prawa”. Oznacza to, że każde działanie organu władzy musi mieć oparcie w obowiązującym przepisie. Działanie na podstawie i w granicach prawa to działanie organu, który na podstawie przepisu prawa jest właściwy i którego działanie oparte jest na przepisie prawa, który daje umocowanie do jego podjęcia. W zakresie ustanawiania aktów prawa miejscowego wskazana zasada legalizmu koreluje z innymi regulacjami zawartymi w ustawie zasadniczej – tj. z jej art. 94, zgodnie z którym organy samorządu terytorialnego, na podstawie i w granicach upoważnień zawartych w ustawie, ustanawiają akty prawa miejscowego obowiązujące na obszarze działania tych organów (zasady i tryb wydawania aktów prawa miejscowego określa ustawa z dnia 20 lipca 2000 r. o ogłaszaniu aktów normatywnych i niektórych innych aktów prawnych – Dz.U. z 2019 r. poz. 1461). Tym samym każdorazowe wydanie aktu prawa miejscowego musi znajdować umocowanie w przepisach ustawy i mieścić się w granicach zawartego w przepisie kompetencyjnym upoważnienia.

Zgodnie z art. 19 ustawy o podatkach i opłatach lokalnych, organ stanowiący w podjętej uchwale:

–(pkt 1) określa zasady ustalania i poboru oraz terminy płatności i wysokość stawek opłat określonych w ustawie,

–(pkt 2) może zarządzić pobór tych opłat w drodze inkasa oraz określić inkasentów i wysokość wynagrodzenia za inkaso, a także może wprowadzić obowiązek prowadzenia przez inkasentów ewidencji osób, o których mowa w art. 17 ust. 1, zobowiązanych do uiszczania opłaty miejscowej oraz określić szczegółowy zakres danych zawartych w tej ewidencji, uwzględniając konieczność zapewnienia prawidłowego poboru opłaty miejscowej.

Zdaniem Kolegium Izby zakres ustawowego umocowania organu stanowiącego jednostki samorządu terytorialnego co do podejmowania aktów prawa miejscowego w zakresie opłaty miejscowej nie obejmuje uprawnienia do wskazywania w nich rodzaju dokumentu

stanowiącego podstawę poboru tej opłaty dla wyznaczonych w tym celu inkasentów. Przedmiotowa kwestia została uregulowana w § 28 i § 29 (tj. w rozdziale 3 Rozliczenie inkasentów) rozporządzenia Ministra Finansów z dnia 25 października 2010 r. w sprawie zasad rachunkowości oraz planów kont dla organów podatkowych jednostek samorządu terytorialnego (Dz. U. z 2010 r., Nr 208, poz. 1375). Wedle wskazanych regulacji „dowodem pobrania przez inkasenta wpłaty podatku jest pokwitowanie na blankiecie z kwitariusza przychodowego” oraz „po zakończeniu rozliczenia i ewentualnego postępowania, wynikającego z rozliczenia, dokumenty złożone przez inkasenta podlegają przechowaniu w urzędzie obsługującym organ podatkowy, z wyjątkiem kwitariuszy niecałkowicie wykorzystanych, które zwraca się inkasentowi, jednakże dotyczące ich dowody wpłat zatrzymuje się i wykorzystuje przy sprawdzeniu kwitariusza, gdy zostanie zwrócony po całkowitym wykorzystaniu”.

Mając powyższe na uwadze Kolegium Izby uznało, że treść zawarta w § 5 uchwały Nr LV/377/2022 Rady Miejskiej w Sianowie z dnia 26 października 2022 r. w sprawie opłaty miejscowej jest obarczona wadą o charakterze istotnego naruszenia prawa, polegającego na przekroczeniu przez organ stanowiący zakresu ustawowego upoważnienia wynikającego z art. 19 pkt 1 i pkt 2 ustawy o podatkach i opłatach lokalnych. Kolegium wskazuje ponadto na uregulowanie tej materii przez Ministra Finansów we wskazanym powyżej rozporządzeniu, co tym samym czyni zbędnym regulowanie tej kwestii przez prawodawcę miejscowego.

W tym stanie rzeczy Kolegium orzekło jak w sentencji.

Na niniejszą uchwałę przysługuje prawo wniesienia skargi do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Szczecinie w terminie 30 dni od daty jej doręczenia.

Przewodniczący Kolegium  
Regionalnej Izby Obrachunkowej w Szczecinie

Bogusław Staszewski